

Ljóðarimma frá 1970

Valgarður Egilsson

Páll Ásmundsson

Þessir tveir hittust á vakt á Lansanum og lentu í ljóðaslag. Þeir gengu þó vinir frá vígvellinum.

Skopmyndin

Enginn var í vafa um af hverjum myndin var!
Prófessor Pétur H.J. Jakobsson 1905-1975

Teikning: Sigurður V. Sigurjónsson.

Helreiðin

Til Valgarðs Egilssonar

Á nátthimni stjörnur stara
stjarfar á hildarleik.
Til skelfingar himnaskara
skáld eitt er farið á kreik.

Á sköfluðum skáldafáki
skeiðar nú lon og don
með vesölu vísnaðaki
Valgarður Egilsson.

Sporum var klárinn knúinn,
á kostum þó sjaldan fór.
Löðursveittur og lúinn
leist mér sá armi jór.

Knapinn með látum ljótum,
lemjandi fótastokk
með alls kyns illum hótum,
aldrei komst meir en á brokk.

Oft lá í ambögupytti,
upp reyndi að brólta á ný,
en hnaut þá um horaða titti
uns hófarnir þyngdust sem blý.

Að lokum fór klárinn fetið
því feiknaþungt var hans hlass.
Þótti öllum ferlegt fretið
er frussaðist um hans rass.

Er dagur á ljóra lýsti
loksins fékk skepnan ró.
Með skerandi skelfingartísti
skall hún á bakið – og dó.

Páll Ásmundsson

Helspáin

Til Páls Ásmundssonar

Illmálgar tungur einar
aldregi fara með spekt.
Þetta hvað maðurinn meinar
mér er óskiljanlegt.

Lyganna brögðum beitir,
bulli og skít út hreytir.
- Þetta syndrom er þekkt.

Svo fer ef sálu þjakar
syndanna helsi fast.
Aurdrullu aðra makar,
ætla þeim spé og last.
Sannleik ei sálin virðir,
síst um hann nokkuð hirðir.
Ætlar það öruggast.

Þeir, sem að þannig breyta,
þungan fá síðar kross.
Hegning mun harða veita
hann, sem að ræður oss.
Að ljúga, þína og pretta,
Páll Ásmunds gerir þetta
og kyssir Júdasar koss.

Sannleikann mun ég segja.
Sál mín þá hólpin mun.
En vondur mun Víti eygja,
víst býður mér í grun.
Vistin mun verða Páli
vond, því hann beitir táli,
forlöginn forklárun.

Því sá, er villur varast,
víst mun fá hólpna sál.
Aðrir í eldi farast
iðki þeir lygatál.
Andskotans leika logar
um líkam og svitinn bogar
niður um nakinn Pál.

Á hann þar ævi stranga
þar alvaldur réði trú.
Punguveittur Páll má hanga
þíndur í hitakúr.
Syrögður af engum öðrum
en illskunni, þræl og nöðrum.
Er hann nú sögunni úr.

Valgarður Egilsson